

Anne Hjelmsø
Næsten lykkelig
361 sider
Brændpunkt

En flot, kompakt og episk fortælling om adoptivbarnet Maja, der føler sig fremmed i Danmark, som flygter til Vietnam, hvor hun kommer fra og blomstrer op, men som alligevel ikke kan fortsætte sin tilværelse i Asien, og som derfor må tilbage til Danmark igen.

Efter i Vietnam at have været **næsten lykkelig**.

Det er en stærk roman om de oplevelsen af de enorme kulturforskelle, man ser så meget dybere, end hvis man er turist i et fremmed land en uge eller to.

Vi kommer SÅ meget ind under huden på den lille pige, der kommer hertil fra Vietnam, som bliver udsat for lidt af hvert de første, mange år, såsom både mobning og et dårligt ægteskab.

Og som i virkeligheden, finder hun ud af som barn, er en erstatning for den rigtige Maja, elskovsbarnet, som far og mor tragisk måtte sige farvel til.

Hendes fundamentale ensomhed og forvirring over, hvor hun hører til beskriver forfatteren fantastisk sådan her:

Maja havde mistet fornemmelsen af sin døgnrytme. Alle omkring hende havde fart og retning, men selv mærkede hun bare en gennemtrængende træthed. Hun stod på en plet af det land, hun havde forladt for over tredive år siden. Hjemmefra havde hun håbet, at noget ville dukke op, når hun stod på den fædrene jord, men det skete ikke umiddelbart. Hvad skulle hun stille op her?

Så kommer vi på tur rundt i Hanoi's gader, men følelsen i lufthavnen er en metafor og et godt billede på den længsel og det savn og den skuffelse over livet, som hersker i Maja her så mange år efter, at hun blev adopteret i Danmark.

Hvem er hun, og hvor hører hun til?

Bogen er både varm og klog, man stryger igennem den som om, det er umuligt at slippe Maja. Man vil dele lidt skæbne med hende, idet vi jo nok allesammen kan have en snert af den der rodløshedsfølelse i diverse situationer -; eller måske endda som en konstant, underliggende faktor.

Det er det, der gør bogen her til en lærerig bog; at man et langt stykke hen ad vejen kan genkende sig selv i Maja, der har oplevet at være næsten lykkelig, men så blev det taget fra hende igen.

Og hvad så Maja.

Ja, hun klarer sig, og vi skal ikke her røbe hvordan. Blot formidle at det er en aldeles læseværdig bog med en stor følelsesmæssig spændvidde, såvel psykisk som handlingsmæssigt fra nogle forfærdelige år hos den psykopatiske Tom i Danmark, til de bløde kærtegn af Tuan i Hanoi og så tilbage igen.

Til hvad; ja det er jo ganske spændende, ikk'.

God læselyst.

